

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202468
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7814202468.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného spoločnosťou ERASMUS LEGAL, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému C. C., H.. XX. XX. XXXX, bytom O. S., C. X, o zaplatenie 4.880,61 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 9C/74/2014-92 z 22.9.2015 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej časti v ktorej súd nepriznal nárok na úrok z omeškania zo sumy 1536,17 € od zosplatnenia do zaplatenia tejto sumy.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 9C/74/2014-92 konanie o zaplatenie 4.845,83 € zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 4.880,61 €, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od 14.03.2010 do 05.03.2014 v sume 2.086,23 € a úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 4.880,61 € od 06.03.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným dňa 27. 01. 2008 úverovú zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky žalobcu a predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 4.879,51 €. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 97,49 €, (počet splátok 84). Nakoľko si prestal túto svoju povinnosť plniť bol vyzvaný listom zo dňa 26.2.2010 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 6.379,93 € do 15 dní od odoslania výzvy. V priebehu konania zbral žalobca žalobu čiastočne späť v sume 3.309,66 € a trval na zaplatení 1.570,95 €, kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu v sume 933,26 € a úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.570,95 € od 6.3.2014 do zaplatenia. Následne v dôsledku úhrady uskutočnenej žalovaným zbral žalobca späť žalobu aj v časti 1.536,17 € a trval na podanej žalobe v časti istiny 34,78 € a kapitalizovaného denného úroku z omeškania za obdobie od 14.3.2010 do 5.3.2014 vo výške 933,26 € a za obdobie od 6.3.2014 do 12.6.2014 vo výške 37,33 € a ďalej trval na úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 34,78 € od 13.6.2014 do zaplatenia. Súd prvej inštancie zohľadnil aj stanovisko žalovaného, ktorý na pojednávaní uviedol, že so žalobou čiastočne súhlasí, zostatok istiny úveru je ochotný zaplatiť.

3. Aplikujúc ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 prvej vety Obč.zákonníka spolu s § 4 ods. 1, § 4 ods. 2,3,4 zákona č. 258/2001 Z.z. a s poukazom na § 559 ods. 1 Obč.zákonníka súd prvej inštancie uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 27.01.2008 uzavretá Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej výška úveru bola dohodnutá v sume 4.879,51 Eur (147.000,00 Sk), konečná výška úveru 8.189,21 Eur (246.708,00 Sk) a výška mesačnej splátky úveru sumou 97,49 Eur (2.937,00 Sk) pri počte splátok 84. Žalovaný čerpal finančné prostriedky v celkovej

výške 4.879,51 Eur a na úhradu úveru žalobcovi uhradil 4.884,5655 Eur, ktoré údaje vyplývajú zo splátkového kalendára predloženého žalobcom. Súd v súlade s ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka posúdil vyššie uvádzanú zmluvu ako spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na to, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 27. 01. 2008 nemá náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom takto z nej nie je možné zistiť z čoho, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, súd túto zmluvu v súlade s ust. § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca po späťvzatí žaloby naďalej trval na zaplatení sumy 34,78 Eur. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd po zistení, že žalovaný čerpané finančné prostriedky žalobcovi už uhradil v celom rozsahu, žalobu v časti sumy 34,78 Eur (t. j. v časti prevyšujúcej sumu 4.845,83 Eur) v celom rozsahu zamietol v zmysle § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko zo strany žalovaného došlo k splneniu dlhu voči žalobcovi.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

4. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, a to v časti, v ktorej súd nepriznal nárok na úrok z omeškania zo sumy 1.536,17 € od zosplatnenia do zaplatenia tejto sumy z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/,b/,d/ a f/ O.s.p.. Žalobca v odvolaní dôvodil, že čo sa týka úroku z omeškania súd sa v tejto časti žiadnym spôsobom nevysporiadal so zamietnutím uvedeného nároku a v odôvodnení vôbec neuvádza na základe čoho tento uplatnený nárok nebol priznaný. Ďalej žalobca poukázal na to, že žalobou sa pôvodne domáhal zaplatenia istiny spolu s kapitalizovaným úrokom z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu v sume 2.086,23 € a úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po podaní návrhu do zaplatenia vo výške 0,024 % denne (resp. 9 % ročne) zo sumy 4.880,61 €. Žalobca má za to, že nárok na úrok z omeškania je nárokom zákonným a súd mal povinnosť vysporiadať sa s týmto uplatneným nárokom, pričom podľa jeho názoru takýto nárok na úrok z omeškania 0,024 % denne zo sumy 1.536,17 € od 14.3.2010 do zaplatenia, t.j. do 13.6.2014 žalobca má, keďže je zrejmé, že v tomto období došlo k omeškaniu žalovaného. Uviedol, že úrok z omeškania 0,024 % denne zo sumy 1.536,17 € od 14.3.2010 do 13.6.2014 predstavuje sumu 572,56 €. Citujúc ust. § 157 ods. 2 O.s.p. s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR IV.ÚS 115/03 a II.ÚS 78/05 poukázal na skutočnosť, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v citovanom § 157 ods. 2 O.s.p. a v tomto prípade napadnuté súdne rozhodnutie nespĺňa podmienky riadneho odôvodnenia rozsudku v časti zamietnutého nároku na úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil alebo v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Žalobca podával odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával a rozhodoval v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016)

7. Podľa ust. § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. Predmetom preskúmania bol rozsudok iba v časti, v ktorej súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, t.j. nepriznal nárok na úrok z omeškania zo sumy 1.536,17 € od zosplatnenia do zaplatenia a súvisiaci výrok o trovách konania.

10. Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd pri rozhodovaní neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ O.s.p., účinného v čase podania odvolania (účinného do 30.6.2016), ktoré dôvody zodpovedajú dôvodom upraveným v § 365 ods. 1 CSP (účinného od 1.7.2016) písm. e/ že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f/ že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h/ že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 úst. zák. 460/1992 Zb. (ďalej len Ústava SR) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

13. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

14. Podľa čl. 6 ods. 1, 2 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

15. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ústavné práva zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa premietajú aj v čl. 6 ods. 1, 2 CSP, ktorým sa zakotvuje princíp rovnosti, ktorý garantuje rovnaké postavenie účastníkov v konaní. Pod rovnakým postavením treba rozumieť také procesné práva účastníkov, ktoré zabezpečia spravodlivý súdny proces. Pod spravodlivým súdnym procesom treba rozumieť povinnosť súdu zabezpečiť rovnosť zbraní, t.j. možnosť uplatnenia práv, teda možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, zúčastniť sa na procesných úkonoch, možnosť oboznámiť sa s obsahom spisu a pod.

Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (úst. zák. č. 23/91 Zb.) a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 355 CSP), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 365 ods. 1 CSP, lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade strana sporu objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

16. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP.

17. Podľa ust. § 157 ods.2 O.s.p. účinného do 30.6.2016 v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal

ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Podľa § 220 ods. 2 CSP účinného od 1.7.2016 v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

19. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa, to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

20. V zmysle Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadríť ku všetkým vykonávaným dôkazom (§ 365 ods. 1 písm b/ CSP)

21. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody podľa ustálenej súdnej praxe došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom čím je naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods.2 písm.b/ O.s.p. účinného do 30.6.2016 a podľa § 365 ods.1 písm b/ CSP.

22. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a vysvetliť svoj myšlienkový postup dostatočne s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným

dokazovaním, a zároveň musí vysvetliť svoje úvahy, ktorými sa riadil vo vzťahu k celému uplatnenému nároku. Teda uvedené platí v plnom rozsahu i vo vzťahu k úrokom z omeškania, t.j. k odôvodneniu výroku, ktorým súd rozhodol o úrokoch z omeškania .

23. V danej veci však z odôvodnenia rozsudku vôbec nevyplývajú dôvody pre ktoré súd prvej inštancie zamietol úroky z omeškania požadované žalobcom.

24. Zo žalobného návrhu doručeného súdu 10.3.2014 jednoznačne vyplýva, že žalobca si uplatňoval popri nároku na istinu 4.880,61 € aj kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 14.3.2010 do 5.3.2014 vo výške 2.086,23 € a úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 4.880,61 € od 6.3.2014 do zaplatenia. Aj z podania žalobcu zo dňa 29.7.2014 označeného ako čiastočné späťvzatie návrhu z dôvodu úhrady odporcu vyplýva, že po čiastočnom späťvzati žalobca trvá na podanom návrhu v časti zaplatenia sumy 34,78 € a kapitalizovaného denného úroku z omeškania od 14.3.2010 do 5.3.2014 vo výške 933,26 €, kapitalizovaného denného úroku z omeškania za obdobie od 6.3.2014 do 12.6.2014 v sume 37,33 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 34,78 € od 13.6.2014 do zaplatenia.

V žalobnom návrhu žalobca ozrejmil aj výpočet úroku z omeškania poukazom na základnú úrokovú sadzbu ECB platnú k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 14.3.2010, kedy bola vo výške 1 %, keď zároveň aplikoval § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., t.j. úrok z omeškania bol počítaný nasledovne $1\% + 8\% / 365 \text{ dní} = 0,02465\%$ denne; po krátení na 3 desatinné miesta, 0024 % denne.

25. Napriek tomu, že žalobca si spolu so žalovanou istinou uplatnil aj nárok na úhradu úroku z omeškania súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysvetlil prečo mu takýto nárok nebol priznaný (prečo žaloba v časti úroku z omeškania bola zamietnutá). Súd prvej inštancie sa v odôvodnení vôbec nezaoberal otázkou nároku na úrok z omeškania.

Odvolačný súd poukazuje na to, že nárok na úrok z omeškania je treba odlišovať od zmluvných úrokov vo vzťahu, ku ktorým súd prvej inštancie dospel k záveru, že na tieto žalobca nemá nárok, pretože považoval predmetnú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Uvedený záver o bezúročnosti a bez poplatkovosti sa však nevzťahuje na zákonný úrok z omeškania, o ktorom v tomto prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol žiadne skutočnosti na základe ktorých by úrok z omeškania nepriznal, ani akými úvahami sa riadil.

26. S poukazom na uvedené neboli splnené podmienky pre potvrdenie ani zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolací súd nemal inú možnosť iba v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť rozsudok v napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie o úroku z omeškania v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu.

27. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).